ДО ТЕБЕ ПРИЙДУТЬ ТРИ ДУХИ.

«РІЗДВЯНА ПІСНЯ У ПРОЗІ», ЧАРЛЬЗ ДІКЕНС

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

ПРОЛОГ

СІЧЕНЬ 2018 РОКУ

Інспектор у відставці Джиммі Стюарт стояв на узбіччі вулиці Фінґлас, під парасолькою — краплею в морі інших. Обабіч, скільки сягало око, в два-три ряди вишикувався натовп. Цілий ранок невпинно дощило. Тут і там збляклі на ніщо латочки снігу нагадували про інший світ — укритий білою ковдрою і сповнений різдвяних веселощів. Не сказати б, що Стюарту дуже подобалося Різдво. На Ґласневінському цвинтарі в нього за спиною сумовито похилився сніговик, стискаючись до стану неіснування.

Стюарту не вдавалося потрапити до церкви. Озираючись назад, можна сказати, що зовні могли би встановити гучномовець, але хто ж уявляв майбутні масштаби події! Зрештою, ховали не держслужбовця й не відому людину, а звичайного громадянина. Хоча це неправда. Його можна назвати яким завгодно, але «звичайний» — точно не про нього.

Не сказати б, що чоловік був популярний, хоча всі його добре знали. Це хтось середній між легендою, персонажем із повчальної історії та страхіттям. Він був непідвладний часу. Відданий власному моральному кодексові, який і вибив його зі звичної колії навколишнього світу. Не слід забувати й про те, що дехто

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

вважав його ще й скалкою в дупі. Уже років зо два цей чоловік не належав до лав Ірландської поліції, бо пішов у відставку невдовзі після Стюарта, тож керівництву не довелося віддавати йому останню шану. Стюарт зателефонував Вілсону — своєму протеже, призначеному ще за часів служби в Національному бюро кримінальних розслідувань. Думав запитати, чи не хотів би той прийти, але, на диво, Вілсон не взяв слухавки. Після відставки Стюарта вони стали добрими друзями, хоча жоден не наважився б називати ці взаємини дружбою. Вілсон регулярно приходив у гості побалакати, а Стюарт ділився з ним своїм сорокарічним досвідом служби в правоохоронних органах. Боже, як йому бракувало роботи! Не бажав цього визнавати, але найбільше сумував за людьми. Тому сьогодні пройшов алеєю слави. Бачив на вулиці безліч знайомих облич. Чимало службовців із рядового складу, які пам'ятали небіжчика саме за те, через що верхівка воліла його забути. Кожного з ним поєднувала власна історія.

Не сказати, що тут були переважно поліціянти. Із правоохоронцями змішалися цивільні. Стюарт упізнав серед натовпу й інші обличчя. Кримінальна братія Дубліна також прийшла віддати шану померлому. Стюарт проминув двох чи трьох людей, які точно кілька років провели у в'язниці саме силами покійного. Та вони все одно мали серйозний вигляд. Ані найменшого натяку на вдоволену посмішку.

Процесія виступила з-за рогу — і це нагадувало парад. Не офіційний, хоча десь обов'язково хтось наглядає, а може, й котрийсь із присутніх тут інкогніто зробив кілька дзвінків. Правоохоронці в однострої поквапливо перекрили вулицю. Та процесія не зважала, й чиста кількісна перевага свідчила, що зупинити

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

парад не вдасться. Небіжчик за життя теж був нестримною силою.

Вони йшли за катафалком — одна червона колона за іншою. Хтось мав на собі куртки з форми герлінґової команди Святого Тадея, але більшість старших надягли бодай щось червоне. Спершу нинішня команда дванадцятирічних, слідом — попередня. Вони йшли, немов чітко поділяючись на вікові групи. Може, хтось це запропонував, а може, так склалося саме по собі; всі проводжали цього чоловіка в останню путь пліч-о-пліч із товаришами зі своїх команд.

Коли катафалк проминув Стюарта, він опустив голову. Не належав до релігійних людей, але повага є повага, а та людина точно на неї заслужила.

Труна була накрита курткою від форми, згори впоперек лежала герлінґова ключка, а збоку був приставлений масивний вінок з іменем.

Банні.

РОЗДІЛ 1

12 ГРУДНЯ 2017 РОКУ

Старша слідча С'юзен Бернс вийшла з автівки прямісінько в калюжу:

— Довбаний цейво!

— Даруйте, все добре?

— Ага, все нормально, — вона дивилася на промоклу ліву туфлю. —Просто якби ж тіла відкопували тільки в чистеньких нішах у цивілізованих районах міста, де на плитці нема багна, а поблизу легко знайти кав'ярню.

— Ваша правда.

— До слова, про мої туфлі: з ними ж усе буде добре?

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Авжеж, — детективові Донначі Вілсону не вдалося приховати роздратування. Під час першої їхньої зустрічі через видовище мертвого тіла сніданок полишив шлунок Вілсона й у процесі зіпсував новеньку пару брендових лабутенів Бернс. Це назавжди подарувало Вілсону прізвисько «Ригун» серед колег-поліціянтів. За рік до тієї пригоди він подібним чином попрощався з обідом над тілом людини, яку сам же тоді й застрелив. Мрець був добре навченим убивцею й ледь не поклав двох безневинних цивільних, а вірогідно, ще й напарника Вілсона, але про це ніколи не згадували. А от блювання — значною мірою через комплекси Донначі — виявилося незабутнім.

Бернс почала підніматися схилом до будівельного майданчика, не зважаючи на чвякання, що супроводжувало кожен другий крок. Вілсон брьохався слідом. День почався кепсько, а далі передбачалося тільки гірше. С'юзен уже не мала б відвідувати могил, але те, що в поліції називають «історичними смертями», насправді є політично забарвленою проблемою з огляду на кількість жертв Ірландської республіканської армії, які «зникали» впродовж років; їхні тіла так і не були знайдені. На думку старшої слідчої Бернс це могло закінчитися справою або про зникнення безвісти, яку її команді не доручили б, або ж про вбивство, на розкриття якого вони не мали б жодного шансу. В половині випадків, коли знаходилися отакі давні тіла, не вдавалося навіть ідентифікувати жертву, отже, будь-яка надія на арешт убивці в даному випадку марна. Бернс розуміла, що такий хід думок багато хто вважав би черствістю, але «багато хто» не мусить сидіти на бюджетних нарадах із бухгалтерами, які вираховують вартість розслідування кожного вбивства.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Була ще тільки друга пополудні, але сльотавого зимового дня світла й так бракує, а на додачу воно ще й хутко згасає. Місце для нового Центру збереження довкілля обрали через тутешню дивовижну панораму Вікловських гір. Без сумніву, краєвид буде чудовий у травні, коли міністр туризму приїде перерізувати стрічку під час відкриття, але в другій половині похмурого грудневого дня, що ніяк не скінчиться, ефект далебі не той. Будівельники ще тільки закладали фундамент, а тепер графік робіт зсунеться. Раніше вже довелося відтермінувати їх, щоби встигнути вигнати із заростів хіпі. Як писали на першій шпальті державної газети, чимало людей вважали, що найкраще зберігати довкілля не перекопуючи, не вирубуючи й не вимощуючи.

Із пів десятка робітників розмістилися навколо модульного будиночка. Попивали чай і тішилися тим, що байдики б'ють, а платня крапає. Атмосфера в їхньому гурті панувала однозначно святкова. Якщо все складеться вдало, можна буде навіть отримати понаднормові. Вся надія на те, що в міністра туризму є плани на початкову дату.

Бернс і Вілсон саме проходили повз той гурт, коли почули гучний голос:

— Агов, серденьку, помахай нам!

— Ти чув, що він сказав, Вілсоне?

— Прошу вас, це смішно.

— Гарна в неї дупця. Я би вдув. Аж гай шумів би!

Старша слідча Бернс плавно обернулася й хлюпнула туфлею. Кепського настрою додала ще й особа, яка нітрохи не заслуговувала на підвищену увагу.

Коли Бернс наблизилася до чоловіків, їхні обличчя продемонстрували все розмаїття емоцій — від приголомшення до нерозважливого школярського захоплення. Офіцерка не потребувала особливих доказів для

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>